

**"Birinci suret sırf vehbidir, kesbi değil; incizabdır, cezb-i rahmanidir ve mahbubiyettir. Yol kısadır, fakat çok metin ve çok yüksektir ve çok halistir ve gölgesizdir..."
Açıklar mısınız?**

Velayet-i Kübra mesleği daha çok tasavvuf mesleğinin velayet yolları ile mukayese edilen bir meslektir. Üstad Hazretleri bu iki temel mesleği **akrebiyet** ve **kurbiyet** olarak vasıflandırıyor. **Akrabiyet, sahabe mesleği; kurbiyet ise tasavvuf mesleğini** temsil ediyor.

Seyru süluk, tasavvuf büyüklerinin belirlemiş olduğu bir takım usuller ve yollarla uzun ve meşakkatli bir zaman ve müddetten sonra kalbin olgunlaşıp Allah'a teveccüh etmesi ve marifet kazanmasıdır. Kalbin velayet kazanıp Allah'a yaklaşmasıdır. Bu meslek, temsilde zamanın uzunca dolaşıp düne ulaşması ile tasvir ediliyor. Tarikat ve tasavvuf berzahı ile hakikatlere ulaşmak hem uzun hem de meşakkatli ve risklidir. Bu **kurbiyet mesleğidir**.

Akrabiyet mesleği ise, zamanın üstüne çıkıp düne atlamak şeklinde tasvir ediliyor ki, burada asıl vurgulanan husus vehbiliktir. Yani kul burada mutlak bir teslimiyet ve tevekkül manası ile kesbini işin içine karıştırmadığı için, Allah mükafat olarak hakikatleri zahmetsiz ve meşakkatsiz olarak bu kula ihsan ediyor. Halbuki kurbiyet mesleğinde kesp ve insanın benliği işe müdahildir, bu da yolu uzatıp meşakkatli hale getiriyor.

Akrebiyet, Allah'ın kula olan yakınlığı hissedip bu noktada marifet kazanmak iken, **kurbiyet** kulun kendi gücü ve kesbi ile Allah'a yaklaşma çabasıdır.

Güneş ısı ve ışığı ile bizim göz bebeğimize kadar girmiştir, biz bunu hissedip bu noktadan güneşe baksak, güneşi hakiki anlamda tanıyabiliriz. Lakin güneşi tanımak için güneşin üzerimizdeki tecellisine bakmayıp, sırf güneşin zatına kendi imkan ve kesbimizle yaklaşmaya çalışsak, güneş bizden milyonlarca yıl uzaklıktadır. Acaba hangi marifet yolu güneş hakkında daha kolaydır? Elbette güneşin üzerimizdeki tecellilerini okumak yolu daha selametli ve daha kolaydır.

İşte akrabiyet, yani sahabe mesleği Allah'ın isim ve sıfatlarının üzerimizdeki tecellilerini görüp marifet kazanma yoludur. **Kurbiyet mesleği ise**, riyazet ve nefsi islah etmek gibi uzun ve meşakkatli metotlar ile Allah'a yaklaşmaktır.

Akrabiyyette acz ve fakr hükmeder, vehbi bir marifettir. **Kurbiyyette** ise gayret ve riyazet hükmeder, kesbi bir marifet kazanma yoludur.

"Nur-u azam olan risalet ise, akrebiyet-i ilahiyenin inkişafı sırrına bakar."

Buradaki maksat, peygamberler bir hakikati anlamak ve idrak etmekte zamana ve çalışmaya mecbur değillerdir. Zira peygamberlerin mesleği ehbidir. Yani Allah vergisidir. Allah bir şeyi verirken, zamana ve şartlara uymakla mükellef olmadığı için, bir anda verir, bir anda en yüksek makama çıkarır. Peygamber Efendimizin (asm) miracı vehbilik ve akrebeyet-i İlahi'nin bir tezahürü, bir açılımıdır. Tasavvuf mesleğinde olduğu gibi kurbiyet yöntemi ile hakikatlere yelken açmıyorlar. Cazibe-i Rabbaniyeye kendilerini salıveriyorlar; ocazibe onları en yüksek makamlara savuruyor.

Kurbiyet mesleğinde giden bir veli, tabiri yerinde ise, güneşe der; "*Sen yerinde dur, ben sana geleceğim, sen zahmet etme.*" Güneş ise "*Madem öyle, o zaman gel de görelim.*" der. Bu adamı kendi kesbi ile baş başa bırakır.

Akrabiyet mesleğinde olan bir veli ise, nihayetsiz acizlik ve fakirliğini hisseder ve güneşe der, "*Ben acizim, sen kudretlisin, ben fakirem sen zenginsin, beni kendine celp et, beni makamına al.*" diye tazarru eder. Güneş de bu hali beğendiği için, bir anda makamına alır ve onu marifet deryasına atar, onu nuru ile gark eder. Fesübhanallah acib bir sırr-ı ubudiyet. Risale-i Nur'un acz ve fakr yolu bir ciheti ile buna bakar.

Nübüvvet-i Verasete Kısa Bir Bakış.

İnsibağ ve in'ikas Allah Resulünün (asm) manevi azametinin bir şeyde yansıması ve aksetmesi anlamındadır. Nasıl Allah Resulü (asm) bir aynaya baksa o sevimli sureti ayna içinde görünür ve ayna o suret ile değer kazanır. Aynanın değeri suretinden dolaydır. Suret gitse aynanın maddesi ayna kadar değer ifade eder. Sahabeler de birer aynadırlar, Allah Resulünün (asm) manevi siması o aynaların içinde tezahür ediyor. Hal böyle olunca sahabelerin ruh ve kalp aynasında Allah Resulünün (asm) risalet ve nübüvvet sureti irsiyet şeklinde yansıyor, yani o aynalara bir değer ve kıymet katıyor.

Tabiri caiz ise, bir cihetle Peygamber Efendimizin (asm) manevi şahsiyetinin küçük bir modeli o aynaların içine yerleşiyor, onun genel hatlarını ve azametini küçük ve mütevazı bir şekilde o aynada temsil ediyor. Tabi aynanın büyüklük ve kabiliyeti ne kadarsa insibağ ve in'ikas da o kadar düşüyor. Mesela Hazreti Ebu Bekir (ra)'in ruh ve kalp aynasındaki insibağ ile bir bedevi sahabenin insibağı aynı değildir.

Allah Resulünün (asm) nübüvvetten gelen insibağı ile velayetten gelen insibağı aynı değildir. Nübüvvet mesleği nasıl velayet mesleğinden üstün ise nübüvvet insibağı da velayet insibağından aynı derecede üstündür. Sahabeler direkt nübüvvet insibağına mazhar olurken, ümmetten sonrakiler Allah Resulünün (asm) velayet insibağı ile muhataplar. Hal böyle olunca en küçük sahabeye en büyük veli yetişemiyor.

Sahabelerin alemine nübüvveti temsil eden küçük Muhammedcik irsiyet olarak yerleşmiş iken, sonraki alim ve evliyaların alemine velayeti temsil eden küçük Ahmedcik irsiyet olarak yerleşmiştir. İnsibağda tam bir temessül manası vardır. Yani Allah Resulü sahabelerin ruh aynasında bütün vasıfları ile temessül etmiştir, ama aynanın kabiliyetine göre şekilleniyor.

Gölge tabiri insanın benlik ve kabiliyetinin araya girerek işi zorlaştırması anlamındadır. İnsan benlik ve kabiliyetini tam buharlaştırırsa, Allah onun kalbinde tam tecelli edecek. Ama buharlaştırmadığı için, marifet karmaşık ve gölgeli düşüyor kalbe.